Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XI Nr. 18 (750) * joi 5 mai 1960 * 8 pagini 30 bani

De 1 Mai, în întreaga țară, poporul muncitor și-a manifestat dragostea față de partid și guvern, hotărîrea de a obține noi succese în opera de construcție socialistă.

TRIBUNA CENTRALA IN TIMPUL DEMONSTRAȚIEI OAMENILOR MUNCII DIN CAPITALA

Marea demonstrație de 1 Mai din Capitală

Noaptea a plouat. Dimineață, soarele și-a înălțat discul strălucitor deasupra Capitalei patriei noastre îmbrăcată sărbătorește. Și ce a văzut soarele în acea dimineață de 1 Mai? Că toate drumurile Capitalei, duceau spre același loc – Piața Stalin. Aici a avut loc marele miting și demonstrația oamenilor muncii de 1 Mai. Cînd la tribuna oficială au urcat conducătorii partidului și statului nostru, marea piață era plină de mii de muncitori din fabricile și uzinele Capitalei, activiști ai organizațiilor de partid, de stat și obștești, militari, oameni de cultură, studenți, care scandau lozinci și urale slăvind munca noastră liberă, viața noastră fericită pe care statul nostru democrat popular o asigură celor ce muncesc.

In tribuna oficială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Ion Gheorghe Maurer, Ianoș Fazekaș, Alexandru Bîrlădeanu, Gherasim Popa, Florian Dănălache.

Marea fanfară militară a intonat Imnul de Stat al R.P. Romîne. După aceasta, tovarășul Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului Orășenesc București al P.M.R. a deschis mitingul, dînd cuvîntul tovarășului Nicolae Ceaușescu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al P.M.R. care a felicitat călduros cu ocazia zilei de 1 Mai, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn și al guvernului Republicii Populare Romîne, pe oamenii muncii și pe oaspeții de peste hotare. Cuvîntarea a fost subliniată cu urale și ovații puternice pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru puternicul lagăr socialist în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru pace și prietenie între popoare.

Au răsunat, apoi, solemn acordurile Marșului Partizanilor. In Piața Stalin intră în rînduri compacte gărzile muncitorești. Apoi, pentru cîteva secunde, întreaga piață a rămas liberă. Dar iată: dinspre statuia Aviatorilor pătrunde în mijlocul pieții un nufăr alb, uriaș. Petalele se deschid și în mijloc răsare o fetiță ce de-abia de cîteva luni a prins la gît cravata roșie de pionier. E Mariana Zelezneac din clasa a III-a a Școlii medii nr. 27. Mariana, din primele zile de școală și pînă acum, cînd termină clasa a III-a, n-a avut altă notă decît 10. Ea a primit sarcina de cinste de a saluta în numele pionierilor pe conducătorii partidului și guvernului și de a semnaliza, cu două stegulețe deschiderea demonstrației celor peste 6.000 de pionieri. In urma ei au pătruns în marea piață primăvara vieții, pionierii, schimbul de mîine al constructorilor socialismului din patria noastră. Din coloană s-au desprins, o dată cu miile de porumbei ce-și iau zborul spre înălțimi, un grup de pionieri care au urcat la tribuna oficială și încarcă brațele conducătorilor partidului nostru, cu flori vesele și gingașe ca și cei ce le dăruiesc.

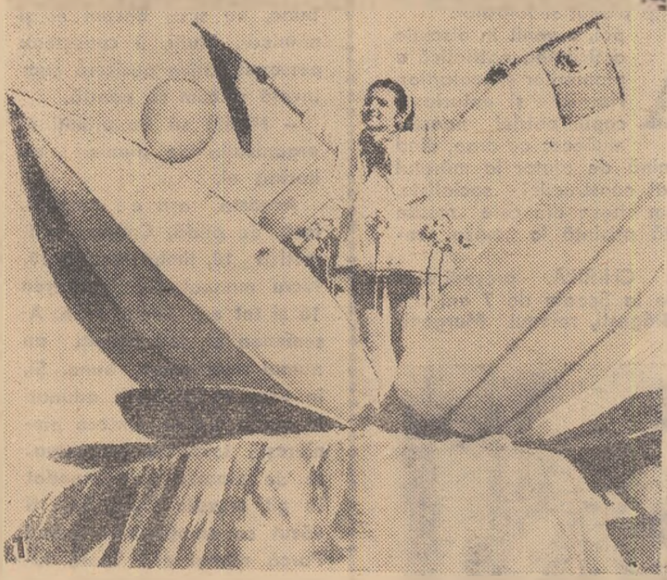
Petruța Drăgan, președinta unității de pionieri de la Școala nr. 171, s-a apropiat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și i-a înmînat un frumos buchet de flori. Și, în privirea ei, ca și în a celorlalți pionieri urcați la tribună, vedeai recunoștința față de acei ce conduc poporul nostru pe drumul unei vieți fericite.

Au trecut apoi coloanele de pionieri purtînd în frunte o mare pancartă pe care scria: „Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită", apoi, un grup compact cu un carnet uriaș pe care se pot vedea numai note de 10, apoi o coloană purtînd semnele diferitelor cercuri pionierești: ciocane, ierbare, chei, compase, greble, antene de radio și televiziune, echipe de volei și fotbal, baloane, baticuri, steaguri multicolore și multe, multe flori.

In urma lor au trecut părinții, frații și surorile pionierilor, oamenii muncii din Capitală, cu lozinci, drapele, care alegorice. Și nu era coloană în care să nu fi văzut cifre și grafice care ilustrau marile realizări ale oamenilor muncii obținute în cinstea celui mai mare eveniment al partidului și poporului nostru, Congresul al III-lea al partidului. Iată, de pildă ce se putea citi pe carul alegoric al raionului Tudor Vladimirescu: în anul 1960 vom face economii peste plan în valoare de 87.858.000 lei... Sau pe un alt panou: studenții anului I ai Facultății de Construcții, se angajează în cinstea Congresului partidului să realizeze pînă la 23 August, prin muncă patriotică, un bloc cu 60 de apartamente.

Nu a fost fabrică, uzină, șantier, școală sau instituție care în această zi a solidarității internaționale a oamenilor muncii să nu arate conducătorilor partidului și guvernului realizările lor de pînă acum, angajamentele lor viitoare.

Demonstrația oamenilor muncii de 1 Mai din Capitală, ca și din întreaga țară, a fost o grandioasă manifestare a atașamentului poporului nostru muncitor față de partid și guvern care ne călăuzesc pe drumul construirii socialismului, pe drumul unei vieți noi, fericite.

Petalele nufărului s-au deschis. Mariana a înălțat steguletele și... primăvara a pătruns în Piața Stalin. (Fotografia 1)

„Mulțumim din inimă partidului pentru copilăria noastră fericită!" Acesta este simțămîntul pe care pionierii l-au adus înscris pe pancartă dar și în inimi, la marea sărbătoare a oamenilor muncii. (Fotografia 2)

Din viața pionierească

Au cuvîntul președinții de unitate

La „masa rotundă" a redacției, oaspeții iau loc cu voie bună. Sînt cîțiva pionieri, președinți de unitate, pe care i-am invitat pentru a sta de vorbă despre cîteva dintre cele mai interesante activități pionierești din unitățile lor. Reprezentantul rubricii „Din viața pionierească", Gheorghiță-reporterul, care va conduce discuția, e vesel. În curînd bloc-notesul lui se va acoperi, desigur, cu multe însemnări interesante.

– Cu ce începem ? îi întreabă el pe oaspeți.

– Cu lucrul cel mai important : învățătura ! spune, convins, ION COJOCARU, președintele unității de pionieri din comuna **Suhasău, raionul Darabani, regiunea Suceava.**

– Foarte bine ! Ai cuvîntul !

– Cu plăcere... Colectivul de conducere al unității noastre se străduiește să dea cît mai multă atenție felului în care învață pionierii și școlarii noștri. Pentru aceasta, noi căutăm să cunoaștem întotdeauna care sînt cele mai însemnate lipsuri și ce trebuie să facem pentru ca, fiecare în parte, să fie îndreptată. Să vă dau un exemplu: în clasa a VII-a de la școala noastră „mergea" greu, la un moment dat, cu geometria. Cu tot ajutorul pe care-l primeau din partea fruntașilor, unii pionieri și școlari luau încă note mici la acest obiect. Atunci colectivul de conducere a judecat astfel : nu cumva acești băieți nu-și dau încă seama de importanța matematicii, a geometriei ? Și, împreună cu tovarășa instructoare superioară Elena Apetroaie, am hotărît să organizăm o adunare cu temă dedicată geometriei. Fiecărei grupe i s-au dat sarcini în vederea acestei adunări, iar tovarășul profesor Mihai Patape a primit cu plăcere rugămintea noastră de a lua parte la adunare.

Și iată că s-a ținut adunarea. La început, tovarășul profesor Patape ne-a vorbit foarte frumos despre „Importanța geometriei și aplicațiile ei practice". El ne-a povestit cum a luat naștere geometria, despre învățații care s-au ocupat de această disciplină științifică, despre legătura strînsă dintre geometrie, algebră și aritmetică. Apoi, ne-a arătat cît de însemnată este geometria în munca oamenilor. Mulți dintre noi doresc să devină strungari, muncitori constructori. Fără geometrie, fără matematică, e însă foarte greu, ba chiar imposibil să ridici clădiri, să construiești unelte, aparate...

Dar de frumusețea geometriei ne-am convins și altfel : în adunare au fost prezentate apoi cîteva probleme hazlii, distractive de geometrie din cartea „Matematica distractivă", de Kamenski. Trebuie să vă spun că primii care, după adunare, au cerut să li se împrumute această carte, au fost chiar aceia care aveau note slabe la geometrie...

Această adunare a plăcut tuturor, a fost folositoare. Colectivul de conducere a hotărît însă să nu ne oprim aici. Asemenea adunări pe materii vor fi organizate în toate detașamentele.

Spusele lui Ionică au plăcut tuturor. În multe unități și detașamente au loc asemenea adunări, și s-a văzut că atunci cînd sînt bine organizate și cînd în vederea lor se pregătetșe fiecare pionier, au succes.

Tot despre învățătură a avut ceva de spus și un alt Ionică și anume președintele de unitate ION GHEORGHIȚĂ, de la Școala de 7 ani din comuna **Ruptura, raionul Strehaia, regiunea Craiova.**

– Eu am să vă povestesc o întîmplare... a început el, zîmbind cu tîlc. În detașamentul nr. 2 din unitatea noastră cel mai bun la carte era, pînă nu de mult, pionierul Ion Stepan. Pe trimestrul II însă pioniera Eugenia Stoenescu a reușit să-l întreacă, a obținut note mai frumoase decît el. Noi ne-am bucurat că numărul fruntașilor la învățătură crește, dar Stepan,ți-ai găsit... Fiindu-l, pasă-mi-te, ciudă că a fost întrecut, a început să-i caute nod în papură Eugeniei. „Tu, i-a spus el, ai luat, ce-i drept, note mai bune decît mine, dar în schimb ai multe lipsuri... Uite, de pildă, cum poți să fii mulțumită și liniștită cu rezultatele tale, în vreme ce colegul tău de bancă, Alexandru Ceaușu, are, ca și Georgică-jumătate de măsură, note de 5 și 6 ?" Chipurile, „îngrijorat" de soarta lui Ceaușu, Stepan a repetat toate acestea și într-o adunare de unitate... Și, tocmai cînd ne așteptam ca Eugenia să răspundă cum se cuvine acestor spuse, ce credeți că a făcut ? A luat cuvîntul, foarte supărată, și procedînd la fel ca Stepan, l-a mustrat strașnic că..., și el are un coleg de bancă la fel de slab la învățătură ca și colegul ei... Ce mai, ceartă în toată regula... Dar noroc că mai eram și noi de față, adică întreaga unitate... Pionierii au luat cuvintul și i-au criticat zdravăn pe Ceaușu și pe celălalt, care învață slab, dar nu i-au trecut cu vederea nici pe Stepan și pe Eugenia. Ei consideră învățătura, probabil, ca pe o chestiune a lor, personală, cînd de fapt aceasta ne interesează pe toți, iar despre faptul că atunci cînd greșești trebuie să recunoști cinstit, parcă n-ar fi auzit niciodată ! În adunarea de unitate am căutat să le deschidem ochii și ne-a părut bine atunci cînd cei doi au luat din nou cuvintul și au recunoscut că au greșit. Mai mult, ei s-au angajat s-o rupă cu egoismul, să-și ajute mai mult tovarășii. Toate acestea însă au dat de gîndit și altora... Sîntem în trimestrul III, trebuie să terminăm anul școlar cu rezultate cît mai bune. Inițiativa pionierească „Învață tu bine, dar ajută-l și pe tovarășul tău", trebuie să fie aplicată cît mai larg !

După cele spuse de Ion Gheorghiță, ECATERINA CIUREA, președinta unității de la Școala de 7 ani din comuna **Ilinova, raionul Tr. Severin, regiunea Craiova,** a ținut să spună și ea ceva :

– Sînt mulțumită de cele spuse pînă acum. Ținînd seama de ele, cred că și colectivul de conducere al unității noastre va putea să-i ajute mai mult pe unii școlari și chiar pionieri care nu ne fac cinste, cum sînt, de pildă, Alexandru Burducea, Sorin Surdu, Grigore Sărăcin, Constantin Turaiche, Ștefan Vezureanu, Valeriu Iovănel care învață slab, sînt nedisciplinați.

Aici a intervenit GETA BACIU, președinta unității de la Școala de 7 ani din **comuna Girov, raionul Piatra Neamț, regiunea Bacău.**

– Eu cred, a spus ea, că pentru a uni cît mai mult colectivul pionieresc, trebuie să ne ocupăm mai îndeaproape și de organizarea timpului liber ! În unitatea noastră, de pildă, dăm multă atenție activităților pionierești de duminică. Iată cîteva exemple. Într-o duminică am ținut o șezătoare literară. În prima parte a adunării am discutat despre George Coșbuc, poetul țărănimii, am recitat din versurile sale în care descrie viața de odinioară a țăranilor săraci, plină de sărăcie și umilinți, iar în a doua parte am vizitat gospodăria agricolă colectivă din satul nostru, unde am vorbit despre traiul nostru fericit de astăzi. În altă duminică am făcut o călătorie imaginară pe hartă, de la Polul Nord pînă la Polul Sud, însoțită de lecturi din cărți de călătorii și am vorbit despre viața diferitelor popoare. În altă duminică, detașamentul clasei a VI-a a prezentat un program artistic la stația de radioficare, iar pionieri de la ciclul I au dat o serbare la căminul cultural. Să nu credeți că, la început, ne-a fost ușor în ceea ce privește organizarea activităților de duminică. De pildă, nu toți pionierii veneau la aceste activități. Dar colectivul de conducere s-a străduit ca ele să fie cît mai interesante, iar acum, iată, nu numai pionierii dar și școlarii vin să-și petreacă împreună diminețile de duminică la școală, într-un chip plăcut și folositor.

Apoi, a venit în discuție activitatea patriotică a pionierilor și școlarilor. Harnici și entuziaști, copiii patriei noastre muncesc cu drag, dînd și ei o mînă de ajutor la măreţul edificiu al construcției socialiste. Să spicuim cîteva din cele rostite în această privință la „masa rotundă".

IONIȚĂ CHIRILĂ, președintele unității de la Școala de 7 ani din **comuna Blăgești, raionul Murgeni, regiunea Iași :** „Pionierii din comuna noastră au plantat cîte 40 de puieți de salcîm".

RODICA ATĂNĂSOAIE, președinta unității de la Școala de 7 ani din **comuna Mihălășeni, raionul Trușești, regiunea Suceava :** „Pionierii unității noastre au colectat 7.000 kg de fier vechi. S-au evidențiat detașamentele nr. 8, 3, 1 și 2".

ELENA PODOREANU, președinta unității de pionieri din **comuna Măgura, raionul Cislău, regiunea Ploești :** „Pe locul unei foste păduri, pionierii noștri au plantat 3.200 de puieți. În continuare ne vom ocupa de îngrijirea acestor puieți"

*

Schimbul de experiență prilejuit de consfătuirea organizată de către rubrica „Din viața pionierească", cu președinții de unitate invitați în jurul „mesei rotunde" le va folosi, nădăjduim, atît lor cît și altora. La schimburile de experiență privind felurite activități precum și aspecte din munca activelor pionierești, pe care le vom organiza și pe viitor, îi invităm pe toți membrii colectivelor de conducere din întreaga țară !

SANDU ALEXANDRU

N. R. O mică precizare : consfătuirea de mai sus a avut loc întocmai cum v-am relatat-o, dar nu în prezența președinților de unitate citați ci în prezența... scrisorilor trimise de ei la redacție ! Toate faptele de mai sus reprezintă de fapt conținutul acestor scrisori. Așteptăm, deci, o dată cu poșta fiecărei zile, noi participanți la consfătuirile în jurul „mesei rotunde" !

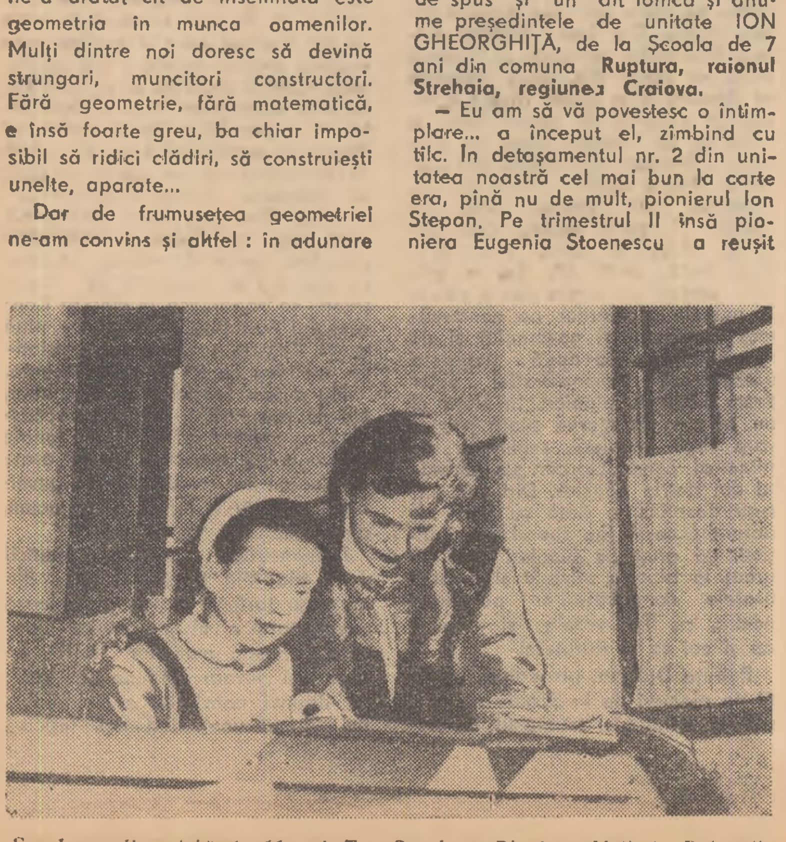
NOI PIONIERI

Primăvara a venit așa, pe neașteptate și a umplut pămîntul cu flori. Intr-o zi, primăvara a intrat și în clasa a II-a B de la Școala de 7 ani nr. 19 din Capitală. Și deodată în clasă au înflorit, ca niște flori roșii, primele cravate de pionier. Da, așa s-a întîmplat. Era chiar în ajun de 1 Mai. Cei mai buni școlari din clasa a II-a B, clasa tovarășei învățătoare Mariana Diaconu, au fost făcuți pionieri. Printre ei se numără : Ion Geană, Corina Iancovici, Igor Hurduc, Nadia Listov și alții, care au împlinit 9 ani. Numai școlari silitori și disciplinați. Tovarășa învățătoare nu are decît cuvinte de laudă pentru ei. La fel, numai vorbe bune, au spus despre ei și pionierii. Mulți, îi cunoșteau personal, cîțiva auziseră cum învață și cum se poartă.

– Merită să fie primiți în organizația de pionieri ! au hotărît ei.

Aceasta așa e : merită. Iată, de pildă, Corina : aritmetică 10, limba romînă 10, lucru manual 10, purtarea 10 și tot așa numai zece. Asemenea ei, toți ceilalți au numai note foarte bune. Și, în timp ce pionierii adunați în careu cîntau cîntece pionierești, tovarășa instructoare de pionieri le-a înnodat la gît cravata roșie. Să-i fi văzut ce emoționați erau ! Parcă numai ei ? Toată lumea era emoționată : și părinții și cadrele didactice, pînă și colegii lor care veniseră să-i felicite și să le dăruiască flori. Noii pionieri au recitat poezii închinate patriei și părintelui drag, partidul, care a creat organizația de pionieri, dăruindu-le și în felul acesta o copilărie plină de frumuseți.

AUREL GEORGESCU

Școala medie mixtă de 11 ani, Tg. Secuiesc. Pioniera Melinda Bako din clasa a VI-a o ajută la limba rusă pe colega sa, Erzsébet Fülöp.

Unitatea de pionieri de la Școala medie „I. L. Caragiale" din București, a luat o hotărîre : „Să ne îngrijim de curățenia străzii, să nu mai fie nici un bilețel de tramvai pe jos". Iată-i pe cîțiva pionieri din detașamentul clasei a IV-a. Au și trecut la fapte.

El și-a ales drumul

Aron Reszek este pionier în clasa a VII-a la Școala medie „Tudor Vladimirescu" din Roșiorii de Vede. Este un elev foarte bun la învățătură și disciplină.

Bun! Dar nu asta este noutatea. Pentru că, elevi în clasa a VII-a, foarte buni la învățătură sînt foarte mulți în țara noastră. Important este că Aron Reszek știe încă de acum trei ani că pasiunea cea mai mare a vieții sale este radiotehnica. In acest scop s-a înscris la cercul tehnic al Casei pionierilor ocupîndu-se în mod special de radiotehnică. Prima dovadă că dragostea sa pentru radiotehnică este adevărată este că timp de trei ani de zile Aron n-a lipsit niciodată de la cerc. Ba, mai mult chiar: și cînd nu avea ore la cerc, Anton Reszek era prezent pe acolo, meșterind fel de fel de obiecte. Din această frecvență bună au apărut la cercul tehnic al Casei pionierilor o sonerie și un aparat de radio cu galenă, un microfon, o cutie cu baterie pentru transformatori, un manipulator Morse (buzer) pe care l-a adus de la tatăl său. Toate acestea pe care le-am înșirat aici, sînt construite de el singur, după indicațiile tovarășului profesor al cercului.

Ca să facă o surpriză bunicului său din comuna Macea, astă-vară, cînd s-a dus în vacanță, Aron i-a meșterit în taină un aparat de radio cu o lampă, la baterie. Cînd a fost gata i-a spus: bunicule, iată surpriza și cadoul care ți-l fac eu. Bunicul, neîncrezător, l-a mîngîiat pe cap, a rîs și a făcut o glumă. Dar cînd a văzut că nu-i de glumit cu lucruri serioase — aparatul era în perfectă stare, mergea — l-a mîngîiat din nou pe cap. Dar de data asta, altfel: cu bucurie că micul său nepot e un copil foarte priceput. Această apreciere a bunicului s-a confirmat de altfel și în examenul pentru operatori pe care l-a luat și pentru care va primi indicativul ce-l va autoriza să lucreze la stația de recepție a Casei pionierilor.

După ce m-a convins de dragostea sa fierbinte pentru radiotehnică l-am rugat să-mi spună dacă-i mai place și altceva. Dacă mai are și alte preocupări. Mi-a răspuns că după terminarea școlii elementare se va ocupa de radiotehnică. Și nu așa, ca acum, în școală. Ci „în principal". Adică, profesiunea sa a fost aleasă: se va înscrie la școala profesională.

Cît despre alte preocupări, mi-a vorbit cu multă căldură despre echipa de fotbal de pitici, C.F.R. — în care este extremă stîngă; că adversarii lor sînt copiii de pe strada Malinovski; că terenul de antrenament și meciuri este locul viran de lîngă pavilioane (noile blocuri de locuit ale ceferiștilor); că sîmbăta se trimit „ștafetele" care provoacă meciurile cu cei de pe Malinovski; că au o galerie — echipa lor — de 25 de „puști"; că în meciurile mari — „adversarii" devin prieteni în galeria comună care-o fac echipei Locomotiva C.F.R. — cu care țin din totdeauna...

M-am despărțit de Aron Reszek și mă îndreptam spre redacție. Mi-era drag Aron. Pentru că învață bine, pentru că nu s-a depărtat de preocupările copiilor de vîrsta lui, pentru îndemînarea sa, pentru pasiunea cu care mi-a vorbit despre radiotehnică, pentru că știe în viață pe ce drum trebuie să apuce.

E. SKIBINSKI

Bucuria orelor libere se citește pe chipurile pionierilor de la Școala de 7 ani nr. 26 din București. Ce bine-i să te plimbi cu vaporașul pe lac!

Stanco s-a îndreptat

In detașamentul nr. 4 al clasei a VII-a B de la Școala de 7 ani din comuna Variaș, regiunea Timișoara, majoritatea pionierilor aveau note bune și foarte bune. Intr-o zi au observat că notele de 5 și 6 ale lui Arsin Stanco se înmulțesc! Aceasta i-a vestit că printre ei, un pionier nu-și pregătea lecțiile cum trebuie. Cînd și-a dat seama de „primejdie", colectivul de conducere al detașamentului l-a și chemat pe Stanco:

– Nu se mai poate, Stanco, i-a spus președintele detașamentului, tu înveți de mîntuială!

– Doar să ai o notă de trecere! completă o pionieră.

– Trebuie să ai și tu note bune. Știi bine cît ne-am străduit ca nici un pionier să nu aibă note mai mici de 7. Și acum, tu ai început să primești note de 5 și 6.

– Cred că ar fi bine să învețe împreună cu unul dintre noi, intră în vorbă pionierul Milenko Popovici. Eu aș vrea să învăț cu el...

Stanco a fost de acord. Cu Milenko e prieten bun. De cîte ori n-au citit aceeași carte, de cîte ori nu s-au jucat împreună... Așa că de ce nu și-ar face și lecțiile amîndoi? Mai ales că de la Milenko ar putea învăța multe. Doar e unul dintre fruntașii detașamentului.

★

De atunci, de la adunarea aceea, n-a trecut prea mult. Iar detașamentul 4 este iar sigur pe locul de „detașament fruntaș". Toți pionierii au note bune. Stanco s-a îndreptat. In locul notelor de 5 și 6 au apărut 7, 8, 9. Mulți din detașament îl felicită pe Milenko dar în primul rînd pe Stanco. El a dat dovadă că poate munci mai mult. S-a străduit să învețe mai bine, să scrie mai îngrijit, mai corect.

– Acum citesc lecțiile de cîte trei sau patru ori. Văd și eu că nu e de-ajuns să citesc o singură dată, recunoaște Stanco.

Colegii lui au observat că Stanco s-a obișnuit să învețe temeinic, așa cum învață prietenul lui. Și se pare că tot Stanco e cel mai pornit împotriva notelor mici. Nici n-ar putea fi altfel. A avut mult de luptat cu ele și n-ar ceda pentru nimic în lume locul de învingător!

L. NOVAC

Sarcina noastră: ÎNVĂȚĂTURA

Prieteni buni

Cade o ploaie măruntă, deasă. In apa canalului de la marginea drumului plutește o bărcuță mică din hîrtie. De-a lungul apei ce șerpuiește repede, aleargă un băiețel de vreo 12 ani, „cîrmaci pe uscat" al vaporașului de pe apă. In curînd, băiețașului i se alătură un prieten bun, Péter Jóska. Pînă ce marinarii noștri dau alarma își dau seama că timpul trece, se înserează de-a binelea. Fuga acasă, unde îi așteaptă masa gustoasă — iar lecțiile rămîn...

Cei doi Jóska sînt prieteni buni. Locuiesc aproape unul de celălalt. In clasă stau în aceeași bancă. Din păcate însă, cei doi din clasa a VI-a de la Școala de 7 ani din Cristur (regiunea Hunedoara) au fost cunoscuți nu numai pentru că sînt prieteni, ci mai ales pentru neatenția la ore, zburdălnicia lor, indisciplina care-i caracterizează. Péter Jóska întîrzia adesea de la ore, Kórodi Jóska nu-și pregătea temele pentru acasă, le copia de la alți colegi.

Așa au mers lucrurile pînă la sfîrșitul primului trimestru. Cei doi prieteni au obținut o seamă de note proaste. Detașamentul și-a dat seama că trebuia să se ocupe mai serios de ei. Intr-o adunare de detașament i-au criticat foarte aspru. Szabó Rózsi, responsabila gazetei de perete a scris chiar un articol mai mare despre ei, la care a alăturat o caricatură; iar Agneta Nyisztor s-a îngrijit de alcătuirea grupelor de într-ajutorare. Au fost atrași într-una din aceste grupe și „eroii" noștri. Dar nu au fost atrași numai la învățătură în comun, ci și la strînsul fierului vechi, la săparea gropilor pentru puieți în grădina școlii, la înfrumusețarea clasei. Bărcuțele de hîrtie stau părăsite în grădină, Péter Jóska și Kórodi Jóska au acum alte griji, își pregătesc lecțiile cu mai multă conștiinciozitate. Prietenia lor s-a schimbat, și nu numai atît: nu sînt prieteni numai ei doi, ci întreaga grupă.

E. BOKOR

A J U T O A R E...

Dorica Cărămizaru, președinta detașamentului clasei a VI-a B, de la Școala de 7 ani nr. 5 din Pitești, dorea de mult să viziteze o tipografie. Visul ei e să devină tipografă. De aceea, de cîte ori învăța sau citea se uita atentă la carte, la desene, la coperți, întrebîndu-se cum a fost lucrată, cum a fost tipărită. Și iată, acum dorința i s-a împlinit. Se plimbă prin tipografia întreprinderii „23 August" din localitate, împreună cu colegii ei. Mașinile o uimesc. Ce mult i-ar place să le cunoască atît de bine încît să poată și ea munci aici. Cine știe? Poate va veni o vreme cînd le va cunoaște. Ce frumos alunecă filele tipărite, una după alta, ușor, foșnind... Tipografii urmăresc atenți mersul mașinilor, alții așază liniștiți literele una lîngă alta, în șiruri drepte, cuminți, formînd în forme fixe, pagini după pagini de metal, urmărind filele manuscrisului...

Pașii au purtat-o mai departe alături de colegii ei. Iată-i acum în secția legătorie. Strînse între coperți, cărțile capătă cu totul altă înfățișare. Devin dintr-o dată „cărți adevărate", îmbiindu-te să le răsfoiești. Și ce plăcut e să deschizi o carte abia ieșită din tipar, mirosind a cerneală proaspătă! O ridici cu sfială, parcă simțind căldura mîinilor celor ce i-au dat viață...

Dar tot răsfoind cărțile dintr-o dată s-a născut o idee. Ce-ar fi să ajute și ei, cîteva ore, la munca celor din tipografie?... Bună idee! In cîteva ore pionierii au lipit, antrenați în întrecere, coperțile a 2.000 de volume!...

★

Dar întreprinderea „23 August" are nenumărate sectoare de muncă. Pionierii de la Școala nr. 5 au mers și la secția de împletit frînghii și la secția de plutărie și la fabrica de cărămidă... Pionierul Ștefan State din clasa a VI-a B fiind în grupa celor care au vizitat secția de împletit frînghii a aflat că una dintre muncitoarele de la bandă lipsește fiind bolnavă. N-a stat prea mult pe gînduri. A întrebat cum trebuie să învîrtească roata de răsucit frînghia, s-a străduit să învețe să facă acest lucru, apoi a luat locul muncitoarei care lipsea... A stat pînă la sfîrșitul schimbului deși colegii lui plecaseră de mult. A doua zi bucuria tovarășei înlocuită în muncă de acest pionier inimos i-a răsplătit pe deplin strădania...

★

La fabrica de cărămidă, pionierii, de asemenea au dat o mînă de ajutor după puterile lor muncitorilor, așezînd cărămizile. Cîntecul și veselia lor i-a cuprins și pe cei mari numaidecît, făcîndu-i să muncească mai plini de însuflețire... „Ar fi bine să veniți în fiecare zi, le-au strigat ei la plecare. Pe unde treceți voi, lăsați numai bucurie...

IOANA ZAMFIR

39 ani de la crearea P. C. R.

Momente din istoria partidului

Trăim vremuri minunate la care au visat și pentru care au luptat pînă la sacrificiu cei mai buni fii ai poporului romîn. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn, eroica noastră clasă muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, obține zi de zi noi succese în făurirea unei vieți fericite pentru toți oamenii muncii. Viața nouă, socialistă, plină de lumină și bucurii, s-a statornicit trainic în scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă. Au rămas de domeniul trecutului mizeria, suferința și înapoierea seculară la care era condamnat poporul muncitor în timpul regimului burghezo-moșieresc. Romînia a devenit o țară cu o puternică industrie și o agricultură în continuă dezvoltare. Cresc și se dezvoltă la tot pasul noi uzine și fabrici în care stăpîni sînt cei ce muncesc, se întăresc gospodăriile agricole colective, înflorește o nouă cultură pe care poporul nostru, liber, o soarbe cu nesaț.

În cei aproape 16 ani care s-au scurs de la glorioasa insurecție armată de la 23 August 1944, poporul romîn a obținut succese care ne umplu inima de mîndrie patriotică și ne fac să privim cu încredere la viitorul luminos care ne așteaptă. Toate aceste mari succese sînt rezultatul politicii înțelepte a partidului nostru care nu a cunoscut și nu cunoaște alt interes decît cel al slujirii cu devotament a poporului. Ele sînt totodată rezultatul luptei îndelungate pline de sacrificiu dusă de clasa muncitoare sub conducerea Partidului Comunist Romîn de la crearea căruia se împlinesc 39 de ani.

Anul 1921, an în care a avut loc crearea Partidului Comunist din Romînia, a constituit o etapă nouă în viața și lupta clasei muncitoare din țara noastră. **„Partidul Comunist Romîn** — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este rezultatul unui proces îndelungat de dezvoltare istorică a poporului nostru, rezultatul luptei sale de veacuri pentru eliberarea socială și națională continuată și ridicată pe o treaptă superioară de mișcarea muncitorească”.**

Crearea Partidului Comunist Romîn a avut loc în focul marilor lupte de clasă în perioada avîntului revoluționar care a cuprins întreaga lume după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

În Romînia, vecină cu țara în care a triumfat Revoluția Socialistă, influența acesteia s-a resimțit puternic. Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a dat clasei muncitoare de la noi un curaj și un avînt încă necunoscut pînă atunci. Masele muncitoare exploatate de capitaliștii și moșierii romîni, precum și de imperialiștii străini, sătule de mizerie și teroare, întreprind puternice acțiuni revoluționare. Lupta pentru pace, pîine, libertăți democratice și pămînt țăranilor, devine principalul obiectiv al acțiunilor revoluționare din această perioadă.

Sub conducerea grupurilor comuniste, care iau ființă în țara noastră după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, au loc greve și demonstrații în aproape toate regiunile țării. O dată cu acestea cresc și nemulțumirile muncitorilor și țăranilor îmbrăcați în haine soldățești. Au loc acțiuni cu caracter revoluționar și în rîndurile armatei. În decembrie 1917, izbucnește răscoala marinarilor din flota romînă de pe Dunăre și Marea Neagră. Timp de trei luni marinarii revoluționari țin sus pe catargele vaselor steagul roșu al revoluției.

Paralel cu lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc, clasa muncitoare din Romînia își exprimă solidaritatea sa cu revoluția proletară din Rusia. Unități revoluționare alcătuite din rîndurile ostașilor romîni se alătură Armatei Roșii și luptă la Odesa, Poltava, și în alte regiuni, împotriva trupelor intervenționiste. În sprijinul revoluției ruse în țară au loc în 1918 greve ale ceferiștilor, ale muncitorilor din Iași, Galați, Bîrlad, etc. care îngreunează operațiile militare antisovietice. Tipografii din București refuză să tipărească articole calomnioase la adresa primului stat socialist. Ei execută prin comitetele de întreprindere care luaseră ființă o adevărată „Cenzură Roșie” asupra ziarelor burgheze.

Speriat de avîntul revoluționar în creștere, guvernul burghezo-moșieresc romîn căuta să înăbușe în sînge mișcarea revoluționară, organizînd masacre în masă ca acela de la 13 decembrie 1918, cînd au fost uciși peste 100 de muncitori și alte cîteva sute arestați și maltratați. Represiunile organizate împotriva mișcării muncitorești nu au putut însă stăvili avîntul revoluționar. Dimpotrivă, grevele și demonstrațiile continuă mai intensiv și culminează cu greva generală din octombrie 1920.

În focul acestor lupte și îndeosebi după înfrîngerea grevei generale, în urma trădării acesteia de către conducerea oportunistă a partidului socialist, proletariatul din Romînia și-a dat tot mai mult seama de necesitatea de a avea în fruntea sa un partid de tip nou, marxist-leninist. Grupele comuniste care își desfășurau activitatea în principalele orașe din Romînia își intensificau lupta și cuceresc tot mai multe organizații ale partidului socialist pentru ideia transformării acestuia în partid de tip nou și pentru afilierea lui la Internaționala Comunistă.

În aceste condiții, încununînd de succese activitatea depusă de grupurile comuniste și exprimînd convingerile celor mai înaintate elemente ale proletariatului. Congresul general al partidului socialist din 8–13 mai 1921, hotărăște crearea Partidului Comunist și afilierea lui la Internaționala a III-a. Prin acest act istoric, lupta elementelor înaintate din mișcarea muncitorească din țara noastră a fost încununată de succes. Crearea Partidului Comunist din Romînia a marcat victoria leninismului asupra oportunismului în mișcarea muncitorească din Romînia.

Înființarea Partidului Comunist Romîn a stîrnit încă de la început ura și furia claselor exploatatoare. Astfel, încă în timpul Congresului sînt arestați toți delegații care votează pentru afilierea la Internaționala Comunistă, iar la scurt timp după aceasta, din ordinul guvernului burghezo-moșieresc, se înscenează monstruosul proces cunoscut sub numele de procesul din Dealul Spirei.

Din primul moment al creării sale, Partidul Comunist Romîn, înfruntînd teroarea burghezo-moșierească, este nevoit să-și desfășoare activitatea în condiții foarte grele. El duce o luptă intransigentă împotriva ofensivei patronale a burgheziei și a moșierimii, pentru apărarea unității clasei muncitoare, pentru organizarea și conducerea maselor exploatate, asuprite, împotriva exploatatorilor din țară și străinătate. Burghezia și moșierimea urmărind să lipsească masele muncitoare de conducătorul lor adevărat, partidul marxist-leninist, în aprilie 1924 scoate în afara legii Partidul Comunist din Romînia.

Astfel, la mai puțin de trei ani de la înființare, P.C.R. trece în adîncă ilegalitate. Prin aceasta însă burghezia și moșierimea romînă nu au reușit să zdrobească mișcarea muncitorească din țara noastră. Înarmat cu nebiruita învățătură marxist-leninistă, studiind și aplicînd în viață experiența îndelungată a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, P.C.R. a condus timp de peste două decenii, lupta zilnică a maselor muncitoare împotriva asupririi și exploatării .

În lupta împotriva regimului burghezo-moșieresc, organizînd și conducînd lupta revoluționară a proletariatului din țara noastră, Partidul Muncitoresc Romîn s-a călit și s-a întărit permanent, strîngîndu-și legăturile cu masele.. Neuitate vor rămîne în paginile istoriei partidului nostru momente ca: luptele muncitorimii ceferiste și petroliste din ianuarie-februarie 1933, lupta împotriva fascismului și a criminalului război antisovietic, insurecția armată din august 1944, organizată și condusă de Partidul Comunist Romîn, care a creat condițiile necesare pentru zdrobirea claselor exploatatoare și a făcut posibilă desfășurarea luptei poporului nostru muncitor pentru o viață mai bună și mai fericită. Aceste momente însoțesc astăzi măreața muncă a întregului popor, îndeamnă pe toți oamenii muncii la noi fapte de eroism în munca de construire a socialismului, fiind în același timp un temei al încrederii nețărmurite în faptele noastre prezente și viitoare.

VASILE TOPALU

În cinstea celui de al III-lea Congres al P.M.R.

„Detașamentul” celor 10

Cînd gazetele ieșite proaspăt de sub tipar duceau în toate colțurile țării vestea chemării la marea întrecere socialistă lansată de cele 19 întreprinderi fruntașe, „detașamentul” comunistului Ion Joița de la schela de extracție Tîrgoviște era deja organizat, gata să-și înceapă acțiunea. Fiecare din cei zece oameni care formează această echipă, pornea cu tot sufletul la treabă, mai ales că prin paginile gazetei, alături de celelalte colective ale întreprinderilor fruntașe, își spuseseră și ei cuvîntul.

Au început cu sectorul Aninoasa. Cu inginerul Ion Joița în frunte, comuniștii Ion Tudor, Gheorghe Lăcătuș, Ion Ionescu și ceilalți membri ai acestei echipe speciale de la schela de extracție Tîrgoviște, cercetară cu atenție fiecare sondă, scopul misiunii lor fiind acesta: redimensionarea motoarelor electrice, obiectiv care s-a arătat și în chemare. Despre ce este vorba mai concret? Unele dintre sondele mai „bătrîne” posedă motoare mai puternice decît este necesar. Prin redimensionare, la aceste sonde se instalează motoare mai mici, cele mari fiind puse la... treabă mai serioasă — să scoată din mari adîncimi belșugul țițeiului. Se economisesc astfel importante resurse de energie electrică.

Pînă la data de 1 Mai, sondorii și electricienii de sub conducerea comunistului Ion Joița au și montat jumătate din numărul motoarelor electrice planificate să fie redimensionate în cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R. Împreună cu ceilalți muncitori sondori ai schelei de extracție Tîrgoviște, ei vor aduce prin munca lor entuziastă economii la prețul de cost în valoare de 3.300.000 lei!

AL. DINU IFRIM

Și acum priviți fotografia alăturată: echipa de sondori și electricieni de sub conducerea comunistului Ion Joița schimbă un motor.

Tinerii de la laminor

Lingourile de oțel înroșit alergă iute pe role și scrîșnind trec de la o linie de laminare la alta, tot mai subțiri, tot mai lungi. Ne aflăm în marea hală a laminorului de 800 mm. de la Hunedoara. De jur-împrejur la punctele de comandă ale laminorului, la manevrarea materialului, vezi numai fețe tinere, voioase, pe care poți citi ca într-o carte deschisă dragostea lor față de munca pe care o fac, atenția pe care o acordă ei fiecărei operații în parte. E brigada de tineret condusă de utemistul Dumitru Ghinea. Printre ei un singur vîrstnic: comunistul Constantin Petre, maistrul brigăzii, care supraveghează, ajută, sfătuiește.

I-am văzut la muncă, în luptă cu lingourile de oțel pe care le laminează. I-am văzut după-amiaza, la depozitul de zgură, căutînd și adunînd fier vechi. I-am văzut, de asemenea, într-una din zile stînd toți în sediul organizației de secție U.T.M. și discutînd aprins despre mersul muncii lor în brigadă, despre comportarea în timpul muncii și în timpul liber. Acești tineri formează un colectiv unit, gata oricînd să-și dăruiască toate forțele îndeplinirii sarcinilor ce le revin.

În aceste zile un suflu nou parcă le dă aripi în muncă. Lucrează mai atent, mai îndeminatici parcă decît înainte. Nici nu e de mirare. Și ei, asemenea tuturor utemiștilor și comuniștilor de la Combinatul Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Hunedoara, asemenea tuturor oamenilor muncii din țara noastră, se străduiesc să dea mai multe laminate peste plan acum în cinstea celui de-al III-lea Congres al partidului care își va începe lucrările la 20 iunie 1960. Pentru aceasta ei au și luat o serie de măsuri care să asigure o înaltă productivitate a muncii: cei mai buni laminoriști, printre care utemiștii Marin Burtică, Petru Baidan, Teodor Pițur și alții, au început să se ocupe cu multă răspundere de cei mai puțin pregătiți; comunistul Constantin Petre a organizat cu tinerii cercuri de minim tehnic; Constantin Cornilă, Cornel Frîscu și Constantin Pricop, au început să învețe, să-și completeze studiile la școala medie; toți au devenit mai exigenți față de propria lor muncă.

Și rezultatele n-au întîrziat să apară. Din laminatele date de ei peste plan se pot construi mai mult de 3.000 autocamioane! Astăzi brigada de tineret de la laminorul de 800 mm a Combinatului Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Hunedoara, se străduiește să-și mențină locul de fruntașă pe laminor și e hotărîtă să cîștige și întrecerea între brigăzile de tineret ale Combinatului, întrecere închinată celui de al III-lea Congres al partidului.

GH. ANGELESCU

reportaj / știri / informații / NOUTĂȚI TEHNICE / reportaj / reportaj / știri / informații

ASALTUL ASUPRA REICHSTAG-ULUI

9 MAI

E dublă sărbătoarea noastră. 9 Mai înseamnă pentru poporul romîn obţinerea independenţei de stat. 9 Mai înseamnă însă şi victoria asupra fascismului hitlerist, distrus în propriul său bîrlog, de armatele sovietice, victorie la care şi-au adus contribuţia şi ostaşii romîni.

Independenţa de stat ne-am dobîndit-o în 1877 cînd au intrat în istorie legendarele fapte de vitejie ale dorobanţilor romîni în marile bătălii de la Plevna, Rahova, Griviţa şi Smîrdan. Atunci trupele romîne înfrăţite în luptă cu trupele ruseşti au învins forţele otomane, iar la 9 Mai 1877, în Parlamentul Romîniei s-a dat citire istoricei Moţiuni în care se spunea printre altele: „Camera... ia act că rezbelul între romîni şi turci, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta şi independenţa absolută a Romîniei au primit consacrarea lor oficială".

Independenţa cîştigată în 1877 nu a adus poporului nostru bucurii prea mari. Burghezia şi moşierimea a supus pe oamenii muncii de la oraşe şi sate la o cruntă exploatare, aservind întreaga noastră economie naţională intereselor capitaliştilor străini. Dar în 1921, la 8 mai, s-a născut, o forţă care avea să conducă pe cei ce muncesc spre cîştigarea de drepturi şi libertăţi, spre adevărata independenţă a ţării noastre. Această forţă a fost Partidul Comunist Romîn. Partidul Comunist a fost acela care la 23 August 1944, în condiţiile înaintării victorioase a Armatelor Sovietice, a organizat şi condus forţele patriotice populare care au înfăptuit insurecţia armată şi au răsturnat dictatura fascistă. La chemarea P.C.R., armata romînă a întors armele împotriva Germaniei hitleriste. Alături de glorioasele Armate Sovietice, ostaşii romîni au făcut minuni de eroism în lupta pentru alungarea cotropitorilor fascişti dincolo de hotarele patriei. Armatele romîne au luptat alături de ostaşii sovietici pînă la victoria finală asupra Germaniei hitleriste.

Poporul nostru alături de toate popoarele lumii care au suferit de pe urma celui de al doilea război mondial, sărbătoreşte ziua de 9 Mai, ziua în care lumea a scăpat de pericolul militarismului fascist. Această sărbătoare este un nou prilej de a ne manifesta dragostea şi recunoştinţa faţă de popoarele ţării vecine şi prietene, Uniunea Sovietică, ai cărei ostaşi ne-au ajutat în 1877 să ne cîştigăm independenţa naţională şi ne-au ajutat în 1944 să zdrobim jugul fascist.

Lumea întreagă îi sărbătoreşte în această zi pe bravii ostaşi sovietici care zdrobind hitlerismul, şi-au adus aportul hotărîtor la victoria deplină, la salvarea omenirii de robia fascistă.

A XV-a aniversare a eliberării R. Cehoslovace

Copiii fericiţi ai unei ţări libere

de Jarmila Houfova

Imi revine frumoasa sarcină de a vă prezenta cîţiva pionieri cehoslovaci cu preocupările, interesele şi bucuriile lor. Nici unul dintre copiii pe care îi vedeţi în fotografiile alăturate n-a cunoscut foamea şi nici mizeria, nu a cunoscut lipsurile şi sentimentul groazei provocat de sunetul strident al sirenelor. Aceşti copii fericiţi, formează o generaţie frumoasă şi sănătoasă, care trăieşte într-o ţară liberă, Republica Cehoslovacă.

Faţă de cine să ne exprimăm admiraţia, pentru grija acordată copiilor, încă înaintea naşterii lor? Pe cine să lăudăm pentru înfăptuirea sistemului social, în care oamenii şi mai ales toţi copiii, pot fi atît de liniştiţi? Intrebările sînt numeroase, iar răspunsul este simplu: tuturor oamenilor muncii din R. Cehoslovacă care pentru viitorul acestor copii, cu 15 ani în urmă, au luptat pentru libertate şi în numele umanităţii şi al dreptăţii, au început să construiască o nouă orînduire. Acum, după 15 ani, am ajuns în pragul acestei orînduiri.

Pentru copii, socialismul reprezintă construirea sutelor de şcoli, creşe, tabere de odihnă, spitale de copii, milioane de îngrijiri medicale, vaccinări gratuite şi altele. Pentru copii, socialismul reprezintă şi legea care stabileşte faptul că întreaga asistenţă medicală a copiilor pînă la 15 ani din R. Cehoslovacă este suportată de stat, precum şi toate realizările regimului democrat din R. Cehoslovacă, ţară care la 9 mai serbează cea de a XV-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascist.

Şi acum, iată fotografiile:

Sîntem la teatrul casei pionierilor „Iulius Fucik" din Praga. (foto 1) Nu vedem feţele aprinse ale spectatorilor, dar în schimb privim în culise. Tinerii artişti şi păpuşile lor creează bucurii de neuitat pentru micii spectatori.

Oare omul învaţă numai pe băncile şcolii? Da de unde! Cîte lucruri noi şi folositoare au învăţat copiii în cercurile de specialitate, ale caselor pionereşti! Unul dintre cercurile tinerilor tehnicieni, ale casei pionierului din Opava, se ocupă de o bucată de lemn, (foto 2). Ce va deveni aceasta cîndva? Una dintre jucăriile pe care pionierii le fac pentru „colegii" lor mai mici din grădiniţe.

de la o săptămînă la alta

Republica Togo

Cînd misiunea de „civilizare" a vînătorilor de sclavi s-a terminat pe teritoriul Togo-ului, peste mica populaţie a acestui stat au năvălit colonialiştii. Colonialişti germani, apoi francezi, englezi. Cu toţii, întocmai ca şacalii s-au aruncat asupra bogăţiilor naturale ale acestei ţări, exploatînd crunt pe cei peste 1.000.000 locuitori togolezi.

După primul război mondial, colonia germană Togo a fost împărţită în două şi pusă sub „administraţia" Angliei şi Franţei. In 1957, Ghana şi-a cucerit independenţa. O dată cu aceasta şi partea apuseană a teritoriului Togo, care era sub tutela Angliei, a intrat în componenţa statului Ghana. Cealaltă parte a teritoriului, de răsărit, a continuat să rămînă sub tutela Franţei.

In 1958, în aprilie, în Togo au avut loc alegerile pentru camera deputaţilor. Datorită luptei poporului majoritatea dintre deputaţii care au fost aleşi erau partizani ai independenţei statului Togo. Astfel, la 27 aprilie 1960, datorită luptei neîncetate duse de popor, în marea familie a popoarelor independente din Africa a intrat un nou stat — REPUBLICA TOGO.

Guvernul romîn a salutat înfăptuirea vechii aspiraţii a poporului togolez şi a recunoscut statul Togo ca stat independent chiar din primele zile ale existenţei sale, exprimîndu-şi convingerea că între Republica Togo şi Republica Populară Romînă, se vor dezvolta relaţii de prietenie.

Zi de zi, presa, radioul aduc noi ştiri cu privire la evenimentele care se petrec în Coreea de Sud.

- La 13 aprilie la demonstraţia din Masan au participat 1.000 de participanţi.
- Acţiunile antiguvernamentale au luat la 16 aprilie o asemenea amploare încît pot fi calificate drept o răscoală.
- 80 de morţi, 300 răniţi la 19 aprilie.
- La Seul ,la 26 aprilie 500.000 demonstranţi împotriva sîngerosului regim lisînmanist.

...Apoi alte zile, alte ştiri, alte cifre cu privire la sute de oameni ucişi şi răniţi de gloanţele poliţiei, ale armatei lisînmaniste.

De ce luptă cu atîta ardoare poporul Coreei de Sud? De ce întreaga omenire progresistă priveşte cu simpatie această luptă a poporului sud coreean?

Pentru că lupta sa este o luptă dreaptă, îndreptată împotriva unui guvern ce nu are nimic comun cu interesele poporului muncitor. In timp ce în Republica Populară Democrată Coreeană, despre care voi aţi citit nu de mult în gazeta noastră, se construieşte o viaţă nouă fericită, în timp ce în R.P.D. Coreeană poporul este cel care conduce treburile în stat, în Coreea de Sud o clică aservită cercurilor celor mai reacţionare împilează poporul muncitor.

Poporul sudcoreean îşi hotărăşte soarta

6.600.000 şomeri totali şi parţiali; 3.000.000 de ţărani care flămînzesc. 150.000 oameni aruncaţi în închisorile lisînmaniste în decurs de 5 ani, fără a fi judecaţi; 80.000 de sudcoreeni ucişi în închisorile lisînmaniste în decurs de 5 ani, tot fără a fi judecaţi; zeci de mii de copii care nu pot urma şcoala; sute de mii de copii sînt cerşetori şi fără adăpost...

...Iată cîteva cifre care — singure — grăiesc despre guvernul ce pînă mai ieri era la conducerea statului sudcoreean.

De patru ori, falsificînd rezultatele alegerilor, ucigînd adversarii politici Li Sin Man s-a reales, cu ajutorul imperialiştilor, în funcţia de preşedinte al Coreei de Sud, transformînd ţara într-o bază militară, într-o ţară a mizeriei şi a foametei.

Poporul sudcoreean s-a ridicat însă hotărît la luptă împotriva regimului sîngeros lisînmanist şi, datorită acestei lupte plină de abnegaţie, guvernul marionetă a lui Li Sin Man, a fost silit să demisioneze.

Poporul sud-coreean nu a luptat însă numai împotriva acestui regim dictatorial. El a luptat şi continuă încă să lupte pentru independenţă, pentru libertatea şi fericirea sa.

Pe străzile oraşului Seul, au apărut numeroase manifeste care cheamă poporul la unificarea paşnică a Coreei.

S. ŞTEFAN

NOUTĂŢI TEHNICE reportaj reportaj ŞTIINŢĂ informaţii NOUTĂŢI TEHNICE reportaj

știință

De ce învățăm GEOGRAFIA ?

de Prof. Univ.
VINTILĂ MIHĂILESCU
Director adj. al Institutului de cercetări geografice și geologice al Academiei R.P.R.

Cite nu învață pionierii la școală ! Despre plante, la botanică ; despre animale, la zoologie ; despre aer, apă, corpuri solide, la chimie, despre trecutul popoarelor, la istorie etc. Fiecare din aceste științe, foarte folositoare, se ocupă de cite o parte și de anumite fenomene din natură cercetîndu-le de aproape, în amănunte uneori. Există însă o știință veche cit omenirea — o știință care nu desprinde lucrurile și fenomenele din locurile lor și nici din întregul căruia le aparțin, ci le descrie așa cum sînt ele în natură, mereu împreună și mereu în mișcare. Această știință care ne prezintă, în legăturile lor firești, țări, popoare și munca acestora — diferită de la loc la loc și totuși legate unele de altele — este **GEOGRAFIA**. Geografia, intr-adevăr, ne arată în hărți, în fotografii, în cuvinte, imaginea adevărată a pămîntului, fie în totalitatea lui, fie pe țări sau regiuni mai mici ; ne informează deci asupra lumii mai apropiate sau mai depărtate în care trăim, începînd cu condițiile fizice (aer, apă, uscat, soluri, vegetație, animale) și terminînd cu populația, așezările, bunurile naturale sau produse de munca organizată a omului. Ea începe, în cursul elementar, cu locurile cele mai apropiate (casa, școala, drumul dintre acestea, împrejurimile etc.); trece apoi la locuri mai depărtate, la raion, la regiune, la țara noastră, la vecini, la continente, la pămîntul întreg. Astfel ajung elevii să facă pe încetul cunoștință cu lumea în care trăiesc. Ajung nu numai s-o cunoască, în ce are ea mai însemnat, dar să și înțeleagă că fiecare țară și fiecare popor sînt și trebuie să fie legate de toate țările și de toate popoarele muncitoare ; că aceste popoare își pot schimba prisosurile de bunuri și umple, în acest chip, lipsurile ; că numai pacea poate asigura aceste schimburi și folosirea ultimului petic de pămînt încă nepus în valoare de locuitorii ei ; că numai în timp de pace și bună înțelegere, popoarele au putut preface pămîntul după nevoile și dorințele lor, intinzînd ogoare peste pădurile și mlaștinile de altădată, construind drumuri și tunele, tăind canale ca Suezul, Panama, Volga-Don, creînd lacuri artificiale uriașe, ca Marea Rubinsk de pe Volga, de pildă, adică schimbînd și perfecționînd natura. Despre toate acestea ne vorbește și cu toate acestea ne ține la curent geografia.

Desigur, cu multe zeci de ani în urmă, geografia însemna liste nesfîrșite de nume și cifre, obligația de a desena pe dinafară hărți și notă slabă dacă memoria nu-l putea ajuta pe elev. Aceea nu era însă geografie. Geografia este ceea ce am arătat mai sus : este realitatea vie, variată de la țară la țară, dar legată într-un tot mare, complex și unic pentru noi, oamenii: pămînt. Prin mijloacele care stau azi la dispoziția școlilor noastre (hărți murale, atlase, tablouri, fotografii, filme, excursii), geografia îi pune pe elevi în contact cu această minunată realitate, cu firele care leagă părțile întregului, îi învață s-o cunoască, s-o înțeleagă, s-o iubească și, la timpul lor, s-o folosească și s-o îmbunătățească acolo unde o cere situația. Dacă atît de mult contribuie geografia la pregătirea noastră pentru viață, să ne mai întrebăm de ce o folosim !?

Să vorbim despre prietenii pădurii

Dacă străbateți prin codri verzi, sau îi vezi toamna-n arămiul frunzelor ce cad, nu știi unde să-ți îndrepți mai întîi pașii. E frumoasă și veșnic tînără pădurea. Cîntată de poeți și compozitori, zugrăvită de pictori în zeci și sute de culori ! Dar știi tu, cititorule, cîți protectori necunoscuți veghează pentru ca în pădurile noastre să crească copaci falnici și sănătoși, pentru ca pe tot mai multe locuri unde azi vîntul spulberă țărîna să se înfiripe noi păduri ?

Să vorbim puțin despre unii dintre acești prieteni ai pădurii. Să-i urmărim cum lucrează la...

CASUȚELE DE CRISTAL

Incolonate ca soldații de plumb, în germinatorul electric ele adăpostesc mii, zeci de mii de semințe de tot felul de arbori. In încăperile acestea, puțin mai mari decît o călimară, semințele au tot ce le trebuie pentru încolțire: căldură constantă, lumină, umiditate. Aici cercetătorii încep analizele pentru aflarea puterii de germinație a semințelor de arbori. Ei le tratează cu anumiți coloranți și folosesc metodele cele mai noi dînd spre însămînțare numai semințele sănătoase, cu embrion viguros. „Numai anul trecut, ne informează tovarășul ing. Il. Vlase, directorul stațiunii, aici s-au lucrat 900 de asemenea analize". Iar rezultatele lor au constituit îndreptarul de preț în munca sutelor de silvicultori din regiune".

Alături în...

LABORATORUL DE PROTECȚIA PADURILOR...

se studiază, printre alte teme importante, posibilitățile preîntîmpinării invaziilor de dăunători. Iată, tovarășa ing. E. Stănescu cercetînd cu atenție prin lentilele microscopului își face însemnări. Pe masa sa de lucru sînt crenguțe mai mari și mici, multe crenguțe aduse din păduri diferite unele tăiate din vîrfurile copacilor, altele de pe marginile coroanelor. Aici se face analiza de prognoză pentru fluturi. După numărul ouălelor găsite se poate stabili intensitatea atacului, gradul de desfrunzire a pădurii. Și iată încă un îndreptar sigur că în acțiunea de combaterea dăunătorilor trebuie luate anumite măsuri : pregătirea aparaturii, soluțiilor, a personalului, în așa fel încît să nu se întîrzie nici un ceas. Intervenția la timp a omului salvează astfel păduri întregi de la pieire.

★

Stațiunea Institutului de cercetări forestiere din Orașul Stalin are multe preocupări de însemnătate pentru economia țării. Rezultatele bune obținute în laborator sînt aplicate, în cele 10 puncte experimentale ale sale și apoi în întreaga regiune. Cercetătorii de aici își spun cuvîntul la importantele lucrări de înlăturare a speciilor nedorite, prin instalarea altora mai valoroase, pentru industria lemnului. Specialiștii în direcția mecanizării lucrărilor de protecție a pădurilor își aduc aportul prin apreciate inovații ca cea a uscătorului de conuri electrice care evită deprecierea calității semințelor și reduce efortul muncitorilor sau a motoprăfuitorului portabil pentru răspîndirea insecticidelor în pădurile de munte care dă rezultate deosebit de bune.

Toate aceste realizări fac ca pădurile noastre, una dintre marile bogății ale țării, care în trecut erau jefuite fără milă de exploatatorii capitaliști din țară și de peste hotare, să reîntinerească, să îmbrace în haina lor verde întinse ținuturi ale patriei. Și astfel prin grija partidului și guvernului nostru acestea au devenit o adevărată bogăție a economiei țării, a întregului popor.

FLORICA BĂLAN

Noua sală a Palatului Republicii

Impunătoare, marea sală a Palatului Republicii, trezește oricărui vizitator, chiar din primul moment, un sentiment de mîndrie și profundă admirație. Spațioasă, gata să și primească oaspeții, ea te îmbie cu peste 3.000 de fotolii, în fața cărora se află scena, largă, scăldată într-o lumină odihnitoare care dă impresia luminii naturale, de zi.

Aerul proaspăt, plăcut, care te întîmpină, nu e darul primăverii, în care ne aflăm. Așa va fi aici și în miezul verii pentru că sala este prevăzută cu instalații speciale care vor face ca aerul cald, înăbușitor, să fie „spălat" și răcit. Aerul proaspăt, primenit, este introdus prin plafon, iar cel cald din interior — absorbit prin orificii plasate în podea, între șirurile de scaune.

Privind această sală ochiul îți este încîntat de armonia tonurilor în culori deschise ale plafoanelor și pereților care se îmbină cu lumina de zi a lustrelor fluorescente. Oriunde te-ai așeza, pe unul din miile de fotolii comode, vizibilitatea e perfectă datorită înclinării podelei și formei de potcoavă pe care o are sala.

Pe scenă a apărut prezentatorul programului. A început să vorbească și tu, spectator, din ultimul rînd al balconului, ești uimit cît de clar îl auzi, mai mult chiar, ai impresia că-ți este foarte aproape. Și de fapt auzi de la o distanță mai mică decît un pas pentru că în fiecare spătar de scaun se află instalat cîte un mic difuzor. Iar cele 3.000 de difuzoare sînt cuplate cu o asemenea precizie încît glasul pare că vine direct de la vorbitor. De obicei, în săli de asemenea proporții, datorită reflecției ai impresia că auzi de două ori cuvintele vorbitorului. În această sală însă panourile din vată de sticlă „înghit" ecourile.

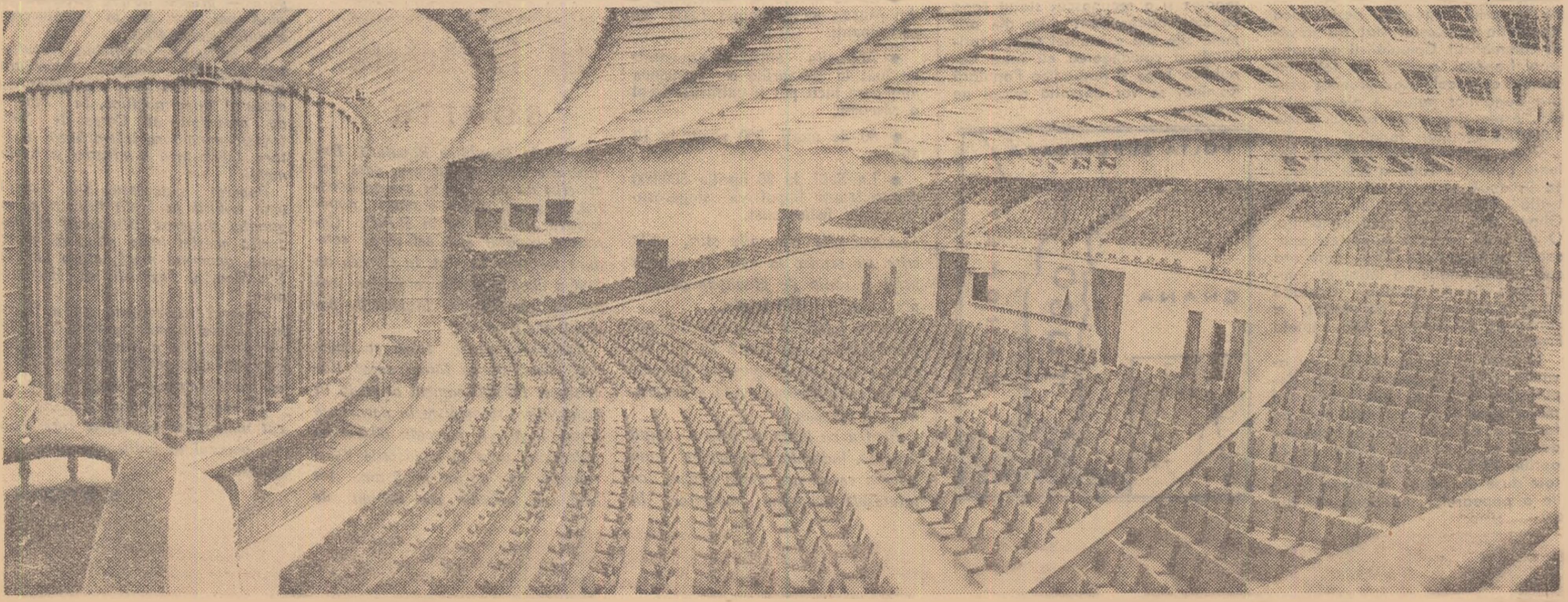
Cuvîntările vor fi transmise simultan în opt limbi printr-o instalație cu fir și mai există o instalație fără fir pentru 6 limbi ; audierea se face prin minuscule aparate portative care nu depășesc mărimea unei lanterne de buzunar.

Un lucru deosebit de interesant este faptul că transmiterea muzicii se va face printr-un sistem aparte numit stereofonic. Astfel, pentru prima oară în țara noastră avem o audiție spațială care face posibilă „izolarea" unui instrument sau al unui grup de instrumente. Asculți, așadar, o melodie și închizînd ochii ai impresia că „vezi" locul fiecărui instrument din orchestră : în dreapta scenei, în stînga, în față sau în fundul scenei. Pe această scenă vor fi proiectate în afară de filmele pe ecran obișnuit și filme cinemascop (ecran 21/8 m) cu sunet stereofonic.

Aceasta este noua sală a palatului care va găzdui în cele mai bune condiți, congrese și conferințe, concerte simfonice, spectacole date de mari ansambluri, spectacole de teatru și cinematograf.

Proiectul sălii cît și construcția ei au fost realizate de către tehnicienii noștri. Aceștia au știut să răspundă la îndemnul partidului cu tot entuziasmul, talentul și priceperea lor, dăruind Capitalei într-un timp scurt, un edificiu cultural la nivelul tehnicii mondiale.

F. LUȚESCU

Ziua presei

Se împlinesc 48 de ani de cînd, la 5 mai 1912, în Rusia, a apărut primul număr al ziarului bolșevic „Pravda". In cinstea acestei zile s-a hotărît ca 5 Mai să devină „Ziua presei", zi care să constituie un prilej de trecere în revistă a realizărilor presei, a muncii dusă în acest domeniu. Dar, după cum mulți dintre voi știu, această zi este sărbătorită nu numai de cei care lucrează la ziare, gazete sau reviste. Alături de ziariști, alături de muncitorii tipografi care lucrează la editarea tuturor publicațiilor, ziua de 5 mai este sărbătorită și de către cititori. Astăzi, în multe colțuri ale patriei noastre ca și în alte țări, ziarele și revistele organizează consfătuiri cu cititorii și cu corespondenții voluntari ai publicațiilor. Redactorii prezintă cititorilor activitatea și munca ziarului și a corespondenților săi, povestesc despre trecutul publicației. Asemenea consfătuiri organizează și gazeta voastră, „Scînteia pionierului"

*

Prima gazetă pentru pionieri și școlari care a apărut, este cea a pionierilor sovietici. „Pionerskaia Pravda". Primul număr al acestei gazete a apărut în anul 1924, sub numele de „Leninskie Iscrî" primind, după un scurt timp, numele de „Pionerskaia Pravda". Ea se adresa doar pionierilor și școlarilor din orașul Moscova și din regiunea Moscovei. Din anul 1925, de la 6 martie, „Pionerskaia Pravda" a devenit gazeta pionierilor și școlarilor din întreaga Uniune Sovietică.

Partidul și guvernul Uniunii Sovietice, are o deosebită grijă pentru copii, pentru viitorii constructori ai comunismului. Datorită acestui lucru, în Uniunea Sovietică, în anul 1959 apăreau, în afară de „Pionerskaia Pravda" încă 22 de gazete pentru copii, din care 16 în limbile minorităților naționale și 34 de reviste. Tirajul acestor gazete și reviste se ridica la peste șapte milioane și jumătate de exemplare. Numai „Pionerskaia Pravda" are un tiraj de peste 3.000.000 exemplare. Puse unul lîngă altul aceste numere ar forma o coloană de doi kilometri.

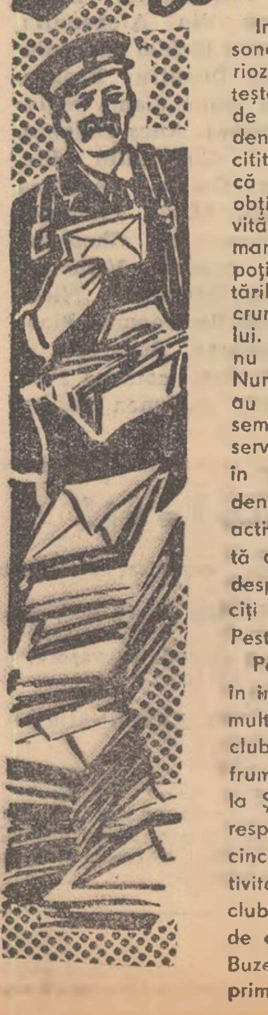
Astăzi în toate țările de democrație populară apar gazete similare cu „Pionerskaia Pravda" și reviste pentru pionieri și școlari. In Republica Populară Bulgaria apare „Septembrice", în R.P. Ungară „Pajtas", în R. Cehoslovacă „Pioniersky Noviny", în R.P. Polonă „Swiat Mlodich", în R.D. Germană „Die Trommel" etc. Ele au luat ființă o dată cu organizația de pionieri din țara respectivă.

In țara noastră, gazeta care se adresează vouă, pionierilor și școlarilor, este „Scînteia pionierului". După cum știți și voi, ea a luat ființă la 12 iunie 1949, la o lună de zile după crearea pe scară largă a detașamentelor și unităților de pionieri. Ea a apărut pentru prima dată sub numele de „Pionierul" schimbîndu-și apoi numele în „Scînteia pionierului". Tot în acest timp a luat ființă și gazeta „Pionir", pentru copii de naționalitate maghiară. Pentru voi, astăzi, la noi în țară mai apar și revistele „Cravata roșie", „Luminița", „Napșugar" și „Arici Pogonici", pentru frații voștri mai mici.

Astăzi, de Ziua presei „Scînteia pionierului", și celelalte reviste ale voastre, vă urează vouă, tuturor cititorilor, spor la învățătură și... să ne citiți cu tot mai mult drag.

„SCINTEIA PIONIERULUI"

Gazeta și prietenii ei cei mai buni

In fiecare dimineață, în redacție, sosește un personaj care de cîte ori îl vedem ne stîrnește curiozitatea și abia așteptăm să aflăm ce ne vestește. E poștașul. În tolba sa, el ne aduce zilnic zeci de scrisori, cu vești interesante, de la corespondenții speciali și cluburile de corespondenți de la cititori și de la alți prieteni ai gazetei. Fie că unele din scrisori povestesc despre succesele obținute la învățătură, fie că vorbesc despre activitățile patriotice sau alte acțiuni, toate ne fac o mare bucurie. Din fiecare cuvînt, din fiecare rînd, poți vedea cît de mult suflet depun autorii, în relatările lor. Sint multe scrisorile care povestesc lucruri interesante și acestea au văzut lumina tiparului. Nu există număr de gazetă în care cititorii să nu vadă semnături ale pionierilor și școlarilor. Numai de la începutul anului 1960 și pînă acum au văzut lumina tiparului peste 160 de scrisori semnate numai de corespondenții pionieri. Ați observat, desigur, că multe dintre scrisorile care apar în paginile gazetei, poartă semnătura corespondenților speciali ai unităților. Aceștia sînt cei mai activi corespondenți ai noștri. Ei observă cu multă atenție tot ce se petrece în unitate și ne scriu despre tot ce e nou și interesant. Vreți să știți cîți corespondenți speciali are gazeta în țară? Peste 260!

Peste 35 de cluburi de corespondenți, răspîndite în întreaga țară, fac ca redacția să afle cît mai multe întîmplări din acele locuri unde sînt create cluburile corespondenților. Și, cîte întîmplări frumoase nu se petrec zilnic!... Numai de la Școala medie nr. 1 din Oradea, clubul de corespondenți ne-a trimis, intr-un timp foarte scurt, cinci știri interesante cu diferite aspecte din activitatea bogată pe care o desfășoară pionierii. Un club cu activitate foarte frumoasă este și clubul de corespondenți de la Școala medie nr. 2 „Frații Buzești" din Craiova. De la membrii acestui club primim vești aproape în fiecare zi.

Cercul literar

E un an de atunci. In luna mai, 1959, în unitatea noastră a luat ființă un cerc literar. Ce mult e de atunci! Am organizat o seară literară închinată lui Mihail Eminescu, alta lui I. L. Caragiale, am avut cîteva concursuri „Drumeții veseli" pe teme literare, am interpretat și cîteva din operele unor scriitori.

Să știți, însă, că cei ce primesc note mai mici de 7 nu pot activa în cercul nostru literar.

pionier GHEORGHE RADULESCU
comuna Galicea Mare, raionul Băilești, reg. Craiova

Despre cei ce-au luptat pentru noi

Casa pionierilor. Aici ducem o activitate pionierească interesantă, frumoasă. Nu de mult la cabinetul activului pionieresc am organizat mai multe adunări: „Eroinele clasei muncitoare Suzana Pîrvulescu și Olga Bancic", „Lupta poporului oglindită în operele clasicilor noștri", „V. I. Lenin prieten iubit al copiilor". Acum ne preocupă o nouă adunare pe care am intitulat-o: „Intîlnirea celor trei generații". Pentru aceasta am invitat în mijlocul nostru, al pionierilor, pe tovarășii primi secretari ai raionului de partid și U.T.M.

Activitatea noastră pionierească ne ajută să cunoaștem lupta partidului, a clasei muncitoare, atît în trecut cît și în zilele noastre.

pioniera PARASCHIVA FILIȘAN
Clubul corespondenților, Casa pionierilor, Medgidia.

La I. I. S. „Mureșul"

La poarta întreprinderii ne aștepta un muncitor. El ne-a condus în prima secție: țesătoria. Războaie uriașe, mecanice. Suveica trecea ca o săgeată printre fire. La capăt ieșeau valuri, valuri de țesături minunate. Aici muncitorii doar supravegheau mașinile, totul se făcea automat. Mai departe, am văzut mașini care depănau ață de diferite culori pe papiote.

Cu un etaj mai sus era secția de croitorie. Toate mașinile de cusut erau electrice. Pentru ca să mărească turația, muncitorul doar apasă mai tare pedala. Se lucrează în bandă rulantă, fiecare face altă operație — unul coase mîneca, altul reverul, iar la sfîrșit... jacheta e gata.

In drum spre casă, fiecare pionier avea o singură dorință, aceea de a urma exemplul harnicilor muncitori, de a lucra alături de ei.

pionier EMIL CORDOȘ
cl. a VII-a C, Școala de 7 ani nr. 6, Tg. Mureș

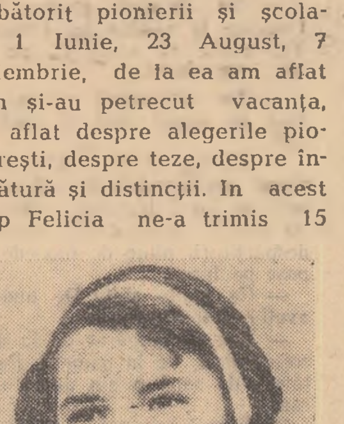
CORESPONDENȚI FRUNTAȘI

În orice colț al patriei te vor îndrepta pașii găsești prieteni mai noi sau mai vechi ai gazetei. Pionieri, corespondenți voluntari, corespondenți speciali, membri ai cluburilor de corespondenți. Unii poartă corespondență cu „Scînteia pionierului" de 2—3 ani, alții, prin exemplul lor personal i-au antrenat să ne scrie și pe frații și colegii lor de clasă, de școală. Astăzi, de Ziua presei, să facem cunoștință cu unii dintre cei mai destoinici corespondenți.

Felicia Popoiu e o pionieră activă. De unde știm? Acest lucru se vede, fără să vrea, în scrisorile ei. Acum un an, adică la 6 iunie 1959 ne-a trimis prima scrisoare. De atunci în comuna Țăndărei, raionul Fetești, regiunea Constanța n-a fost acțiune mai interesantă despre care ea să nu ne scrie. De la Felicia am aflat cum au sărbătorit pionierii și școlarii 1 Iunie, 23 August, 7 Noiembrie, de la ea am aflat cum și-au petrecut vacanța, am aflat despre alegerile pionierești, despre teze, despre învățătură și distincții. În acest timp Felicia ne-a trimis 15 scrisori. Noi așteptăm și altele.

*

Gheorghe C. Georgescu e din comuna Căpreni, raionul Amaradia, regiunea Craiova. Pînă acum el ne-a trimis peste 25 de scrisori. Cu unele din acestea ați făcut și voi cunoștință în paginile gazetei. Anul trecut ați citit desigur despre felul cum și-a petrecut vacanța, despre noul local de școală. Prietenul nostru din Amaradia participă întotdeauna la acțiunile pionierești și de aceea poate să ne scrie despre tot ce-i nou și interesant. Noi îi dorim succes la învățătură și în activitatea de corespondent special al unității.

Aflați că... Aflați că... Aflați că... Aflați că...

...An de an sporește numărul scrisorilor care sosesc la redacție. Dacă în 1958 numărul lor a fost de 5.730, în 1959 a crescut la peste 6.500.

...De la 1 ianuarie și pînă în prezent au sosit la redacție aproape 4.000 de scrisori.

...și numărul consfătuirilor ținute cu cititorii gazetei a crescut. Nu de mult pionierii claselor a VII-a din orașul Lugoj au avut prilejul ca în cadrul unei asemenea consfătuiri să discute despre frumusețea profesiei pe care și-o va alege fiecare după absolvirea clasei a VII-a.

...La consfătuirea de la Casa pionierilor din orașul Carei și din cîteva comune apropiate pionierii au discutat despre specificul activității pionierești la sate. Din discuții a reieșit că pionierii au o activitate bogată. Ei au făcut și o serie de propuneri interesante în legătură cu viitoarea lor activitate.

O amintire

Pe sală se aude clopoţelul de intrare.

— Ce-avem acum, băieţi? întrebă Mihai.

— Nu vezi pe tablă? arătă cu un gest teatral Titi: „Istoria". L-am văzut ieri pe profesor pe bulevard, continuă el ieşind în faţa clasei. Buzunarele umflate de ziare. Titi îşi umflă cu mîinile buzunarele. Mergea repede...

— La muzeul de istorie, îl completează cineva în rîsul clasei.

Titi aruncă o privire încruntată în partea de unde s-a vorbit, îşi îndreptă cu un gest nervos ochelarii imaginari şi zise tărăgănînd cuvintele ca profesorul de istorie:

— Ei, stai jos şi nu mai vorbi neîntrebat. Uitaţi-vă la dumnealui ce freză are! Toată clasa izbucni în rîs. Ştiinţa nu se măsoară după freză, continuă aranjîndu-şi cu gestul ştiut ochelarii. Uită-te la mine că n-am freză ca dumneata şi..

— Vine, strigă cineva de la uşă. Titi fuge repede în bancă. Un băiat şterge în grabă tabla şi abia are timp să ajungă la loc, cînd intră profesorul. Adus de spate, faţa măslinie cu pomeţii ieşiţi. Ochii de un verde tulbure în dosul ochelarilor cu ramă nichelată. Se îndreaptă spre catedră, şi se aşază, deschizînd catalogul.

— Lipseşte cineva? Nu? Bine! Să iasă la lecţie Stănescu şi Andrei Constantin.

— Pentru astăzi avem despre Mihai Viteazul şi lupta de la Călugăreni, începe Stănescu.

Profesorul ascultă, îşi îndreaptă din cînd în cînd ochelarii, pune cîte o întrebare.

— Treceţi la loc, spuse la sfîrşit, trecînd notele în catalog.

— Ce notă mi-aţi pus tovarăşe profesor? întrebă Titi după ce încercase în zadar să vadă înălţîndu-se în vîrful picioarelor.

— Ţi-am pus 6. Hai, treci la loc, adăugă el văzînd că Titi rămîne pe loc.

— Dar am ştiut, tovarăşe profesor, zice cu voce plîngăreaţă Titi continuînd să rămînă pe loc.

— Ce-ai ştiut? N-ai ştiut nimic! Treci la loc!

— A... am ştiut, mai zise el o dată stins îndreptîndu-se spre bancă.

— Stai jos! Ochii băieţilor nu prevestesc nimic bun şi Titi se aşază repede. Profesorul începe să predea lecţia notînd cu scris ascuţit datele pe tablă. In clasă se aude doar glasul lui tărăgănat.

— Tovarăşe profesor, mi-i rece, îmi dai voie să-mi pun şapca? întreabă Titi cu o figură serioasă, în mijlocul explicaţiei. Profesorul se întoarce încruntat.

— Tot dumneata? Stai jos! Titi, cu o mutră de om nedreptăţit, face cu ochiul spre clasă şi se aşază. Unii rîd înfundat, mulţi însă îl privesc cu reproş.

Inainte de a ieşi din clasă la sfîrşitul orei le spuse:

— Mîine vă invit la mine acasă. Am să vă arăt colecţia de monede şi biblioteca.

— Are o bibliotecă grozavă! spune cineva după ce profesorul ieşi.

— Aş! se strîmbă Titi.

— Ce ştii tu? Am auzit că are toate ediţiile lui Eminescu, zice cu entuziasm Ionică — literatul clasei.

...A doua zi s-au întîlnit cu toţii la şcoală şi au plecat spre casa profesorului de istorie.

— Cum o fi acasă la el? întrebă Mihai. Nu-i răspunse nimeni. La acelaşi lucru se gîndeau cu toţii.

Profesorul stătea aproape de şcoală. Au sunat şi i-a întîmpinat chiar el. Trăia singur şi ocupa două camere pline pînă sus cu rafturi şi lăzi cu cărţi. Intre ele un coridor îngust. Lîngă perete, într-o cameră, loc strîmt pentru dormeză şi o masă-birou. Pe ea un serviciu de scris din aramă şi cîteva cărţi. In colţ soba şi loc cît să se poată mişca un om.

Iţi atrăgeau atenţia în rafturi albume lungi cu reproduceri de pictură, ediţii rare, îmbrăcate în piele. Peste tot se vedea pasiunea de cunoscător cu care fusese adunate toate aceste comori.

Uimiţi, băieţii se uitau în tăcere cînd într-o parte, cînd în cealaltă, străduindu-se să descifreze vreun titlu scris cu litere aurite pe o copertă de piele.

— Ce de cărţi, gîndea Ionică. Unde-or fi ediţiile lui Eminescu? Titi căuta să arate că nu e de loc impresionat.

— Am mai văzut noi aşa ceva, voia să spună faţa, îl trădau ochii.

— Vă rog să veniţi aici, se auzi glasul profesorului. Se adunară cu toţii în jurul biroului. Profesorul se aplecă, trase două sertare, cu despărţituri, pline de monede şi le puse pe birou.

— Ce multe sînt! De unde le aveţi? întrebă Ionel.

— Le-am cumpărat de la diferiţi colecţionari, de la oameni. Pe asta tăiată de sapă o am de la un ţăran.

Profesorul lua cîte o monedă, o privea şi începea să spună cînd şi de cine a fost bătută, evenimentele mai importante din acea vreme. Pe urmă o dădea băieţilor care o treceau din mînă în mînă. Privind monedele înnegrite şi deformate de vreme şi ascultînd glasul monoton al profesorului, băieţii se simţeau parcă trăind în acele vremuri vechi..

— Cine vrea poate să mai vină şi altădată, le spuse profesorul conducîndu-i.

★

— Băiete, ajută-mă să duc căldarea asta în casă.

După ce lăsă găleata jos, Ionel întrebă.

— Mata îl cunoşti pe tovarăşul profesor Cristescu.

— Il ştiu, maică, cum să nu-l ştiu. Il ştiu de cînd era tînăr.

— Povesteşte-mi ceva despre dînsul, o rugă Ionel aşezîndu-se pe un scaun.

— Iacă, ţi-oi spune, maică, începu bătrîna desfăcîndu-şi şalul de pe cap şi aşezîndu-se bătrîneşte pe pat. Stăteam ca acuma într-o casă. Vremuri de război, grele... Profesorul era însurat de curînd cu o evreică. Tare frumoasă mai era sărăcuţa şi tare mult se mai iubeau. Avea un băiat de vreo doi anişori. Ionel îl chema. Tare-i mai plăcea lui tată-su să se joace cu el. Ce de mai năzbîtii făceau! Il lua pe fecioru-su în cîrcă şi fugea cu el prin toată casa...

— Diii! Diii mai repede calule! striga băiatul şi-l trăgea de păr. Să-i fi văzut cum stăteau pe covor şi se jucau cu bani. Profesorul avea o mulţime de bani vechi. Copilului îi plăcea mai ales o monedă de aur cu cap de împărat pe ea. Cînd cu hitleriştii profesorul n-o mai lăsa pe nevastă-sa în oraş. Se ducea singur după cumpărături. Intr-o miercuri, of! ţin minte ca acu'.. mă dusesem să-i ajut la spălat.

— Buum! Buum! Buum! auzim deodată în uşă. Cine-o fi bătînd aşa? mă gîndesc eu şi mă duc să deschid. Mă îmbrînceşte un ofiţer hitlerist. După el veneau patru soldaţi.

— Cine-i doamna Cristescu?

— Eu, a zis Ruth şi-i tremura glasul de spaimă.

— Ruth Fruchter, jidancă?

— Evreică, domnule ofiţer!

— Jidancă comunistă, strigă ofiţerul. Legaţi-o! Ionel speriat se lipise de mamă-sa. Legaţi şi plodul! ţipă iară ofiţerul.

— Of, of, sărăcuţa, oftă bătrîna... Pe mine m-au îmbrîncit afară.

— Mamă, mi-e frică, mamă! l-am auzit plîngînd pe Ionel. Pe urmă au trîntit uşa.

...Cînd s-a întors profesorul din oraş, oamenii stinseseră focul. Din sărăcuţa Ruth şi copilaş n-au rămas decît cenuşa şi banul ăla care-i plăcea lui Ionel. Of, cîinii! Am plîns atunci de mi se uscaseră ochii de-atîta plîns. Bătrîna îşi şterse cu o mişcare domoală ochii cu un colţ al basmalei şi continuă. Pe profesor l-au dus leşinat la spital. A stat acolo vreo patru luni. Cică a avut un „şoc la creier". Banul ăla nu i l-au putut scoate din mînă. Cînd a ieşit de la spital n-a mai venit acasă. Cică ar fi fugit la partizani.

Tare mult a mai suferit săracu'. Tare mult! Şi acum se închide cîteodată în casă şi se uită la banul ăla şi stă ca împietrit. Eh! Aşa a fost, băiete.

Cînd a terminat bătrîna, Ionel îşi ştergea lacrimile cu mîna.

★

— Băieţi, zise Titi, ieşind în faţa clasei. I-am luat ieri profesorului o monedă de aur. Ce ziceţi, observă?

— Aş!

— Eu nu cred.

— Ba observă sigur, se auziră părerile.

— Ah, ce frig e afară! Ce-i asta? strigă Ionel, văzînd moneda în mîna lui Titi. De unde o ai? Spune de unde o ai, n-auzi? ţipă el cu voce sugrumată.

— Ce te-a apucat? se supără Titi.

— Ce m-a apucat pe mine? se înecă Ionel. Pe urmă se stăpîni. Ascultaţi: şi le povesti ce-i spusese bătrîna. Cînd termină, în clasă se lăsase o tăcere grea.

— Ce facem acum? zise după un timp cineva.

— Eu n-am ştiut, băieţi! Zău că voiam doar aşa... să glumesc.

— Eh,... taci!

— De asta era aşa de bun cu noi.

— A fost partizan.

— Şi noi, cum ne-am purtat!...

— Băieţi... eu... zău... n-am vrut...

— Trebuie să i-o dăm înapoi, hotărî Ionel şi să-i cerem scuze. Ce oră avem istoria?

— Ultima.

Ultima oră a fost o linişte exemplară. Băieţii urmăreau explicaţia şi se uitau cu respect şi admiraţie la profesor. Acum observară şi ridurile de suferinţă din colţul gurii şi firele albe de la tîmple.

La sfîrşitul orei Ionel se duse la catedră şi spuse:

— Tovarăşe profesor, vă rugăm să ne iertaţi. Ieri cineva a luat din nebăgare de seamă această monedă.

In ochii profesorului sclipi o lumină de bucurie şi înţelegere. Fusese sigur că aşa se va întîmpla.

— Vă mulţumesc, băieţi, ţin tare mult la moneda asta, zise privind în gol. E o amintire...

LEON TALPĂ

Cutia cu scrisori

Primăvara, crăiasa florilor, oaspete diafan al rapsodiilor lui Topîrceanu, a poposit şi în pragul şcolilor, risipind... şiruri de mărgăritare din panere de argint.

Aruncîndu-şi privirile în jur, unii dintre micii creatori au văzut-o aidoma ca poetul rapsodiilor de primăvară. Steliana Mija, bunăoară, elevă în clasa a VI-a la Şcoala elementară din Ţînţari, regiunea Stalin, personificînd-o ne-o înfăţişează cu emoţie:

„Ca o fată se coboară
Dulcea noastră primăvară.
Cu cunună de-albăstrele
Şi cu şorţ de viorele.
Şi în părul de argint
Soarele îl vezi sclipind..."

Profund impresionaţi de fenomenul tulburător al naturii reînviind biruitoare în piersicul sau caisul acoperit peste noapte de ninsoarea florilor, mulţi dintre autori au dat pastelurilor lor un colorit, plin de prospeţime. Alţii însă, printre care Mariana Oprescu din Craiova, Frederica Ziberdrat din Piatra Neamţ sau Nicolae Mihăilescu din Curtea de Argeş, au găsit semnificaţii concrete în zugrăvirea anotimpului înnoitor. Apar ei înşişi în mijlocul naturii, o invocă în activitatea lor, aşa cum face Mariana Oprescu:

„Izvoraş cu apă lină
Vino la noi în grădină
Şi ne udă brazdele
Să ne crească roadele"

Sentimentul profund trezit de frumoasa primăvară care a înbrăcat malurile Oltului şi ale Mureşului cu smaraldul ierburilor, floarea albă a zăpezilor păstrîndu-se doar pe creştetul Caraimanului, s-a exteriorizat astfel în versurile uneia dintre şcolăriţe, Georgeta Ilieşiu din Cluj:

„Din ţara mea cu văile adînci,
Cu munţi înalţi, cu nzăpezite stînci,
Un cîntec spre copiii lumii-n zbor
Am să-l trimit cu porumbelul călător".

Versurile acestea nu sînt poate destul de cristalizate, dar ele exprimă un sentiment înălţător, acela de solidaritate cu toţi copiii lumii cărora autoarea le împărtăşeşte bucuria că trăieşte într-o ţară liberă şi fericită.

Mulţi dintre copii au căutat să cînte în încercările lor poetice, primăvara. Din rîndurile acelora care prin versurile lor au făcut un pas înainte, apropiindu-se de frumuseţea artistică a poeziei, mai fac parte: Constantin Micu din comuna Apostolache, regiunea Ploeşti, Ileana Macarie din Alba Iulia, Aurelia State din Bucureşti, Janeta Popescu din Constanţa, Adina Bădiţă din Bucureşti, Gabriela Băescu din Buzău, Aurelia Manolache din comuna Dragalina, regiunea Bucureşti, Petra Berbec din comuna Săceni, regiunea Bucureşti, Veronica Iancu din Măcin şi Mihai Bontea din Galaţi. Dar sînt destui şi aceia care mînuiesc cu multă greutate versul. Ei se mulţumesc să rimeze propoziţii de felul acestora: „Oameni la cîmp pornesc / Şi-ntre ei se sfătuiesc / Fosfaţi solului să dea /. Alţii au căzut în extrema cealaltă, fugind după epitete şi comparaţii exagerate: Ca ieşită din ţeava puştii / S-a apropiat... primăvara (!) — scrie înfocat un „poet".

Versuri dedicate primăverii ne-au mai trimis şi Micu Avram din Bucureşti, Gheorghe Avieriţei din Suceava, Aurica Turmacu din Piteşti, Petru Moldoveanu din comuna Bahna, regiunea Bacău, Ion Rusu, comuna Cosma, Regiunea Autonomă Maghiară, Mircea Răuţ, regiunea Suceava, Viorica Roşu şi Pintilie Maria din Bacău, Alexandru Molnar din regiunea Cluj, Sever Vătuiu, comuna Degeraţi, regiunea Craiova, Viorica Moldovan, regiunea Cluj, Elena Toeru, comuna Horezu, regiunea Piteşti, Viorica Moceanu, Bucureşti, Ezechel Suciu, comuna Letca, regiunea Cluj, Steliana Drăgănescu, comuna Comana, regiunea Bucureşti. Ion Stepan, comuna Ruptura, regiunea Craiova, Adrian Vînătoru, comuna Strehaia, Constantin Roşca, Tg. Jiu, Ana Răcoinea, Constanţa, Romeo Orenştein, Roman, Florin Mareş, Craiova, Leontina Cioroiu, comuna Romanu, regiunea Galaţi, Eugenia Proca, comuna Comana, regiunea Bucureşti, Ion Ghiriţă, comuna Ogrezeni, regiunea Bucureşti, Florian Popa, Alexandria, Lupea Domnaru din Alexandria, Constantin Iochim din regiunea Iaşi, Dumitru Roşaga, comuna Iancu Jianu, regiunea Craiova. Anca Halpern, Bucureşti, Constantin Ilie, comuna Clejan, regiunea Bucureşti, Maria Frumuşelu, Bucureşti, Gheorghe Stanciu, comuna Vîrtoape, regiunea Bucureşti, Nicolae Erghelie, comuna Plosca, regiunea Bucureşti, şi Maria Ştefan, comuna Dragomireşti, regiunea Bacău

Pionieri şi şcolari!

Participaţi cu toţii la „Concursul isteţilor" organizat de revista „Cravata roşie".

Răspunsurile se pot trimite numai pînă la data de 15 mai, după care nu se mai primeşte nici un răspuns.

Reamintim: Primii 10 cîştigători vor face o excursie cu vaporul pe litoralul Mării Negre în Uniunea Sovietică.

Multe alte premii pentru ceilalţi cîştigători.

NU UITAŢI! TRIMITEŢI CÎT MAI REPEDE RĂSPUNSURILE!

★

Editura Tineretului anunţă pe această cale, că cititorii îşi pot procura cărţi numai la librăriile din localitate, de la difuzorii din întreprinderi, sau de la librăria „Cartea prin poştă", str. Biserica Enei, nr. 16, raionul Stalin, Bucureşti, care expediază cărţi la cerere — contra-ramburs. Editura nu se ocupă cu difuzarea cărţilor.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA Bucureşti, Piaţa „Scînteii". tel. 17.60.10. 17.61.00; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli